

XIV

øvrige to Kommuner, Frederiksberg og Gentofte. Det er vist første Gang, at Rigsdagen har Lejlighed til at vise en Smule Opmærksomhed mod Kommunalbestyrelsen i den By, hvor Rigsdagen har Sæde.

Jeg retter dernæst en Tak til den paa Københavns Raadhus den 30. Januar 1936 til Festligholdelse af Reformationens 400de Aars Jubilæum nedsatte Komité, der med sin Formand og Kirkeministeriets Departementschef i Spidsen har udført de store forberedende Arbejder med Planlægningen af disse Dages Festligheder.

For den første Del af Rigsdagens Mindehøjtidelighed i Nikolaj Kirkebygning fortjener Foredragsholderen, Kantatens Forfatter og Komponist samt de øvrige medvirkende en særlig Tak.

Endelig byder jeg velkommen til vore mange andre Gæster, de højere Embedsmænd, Pressen og alle øvrige, der har særlig Tilknytning til denne Fest, og som det er Rigsdagen en Glæde at samle her paa Christiansborg.

Vi beklager, at Rigsdagen ikke besidder Festlokaler til Brug ved en Lejlighed som denne, og vi maa bede vore Gæster tage til Takke med de beskedne Lokalteter, som vi her befinder os i.

Naar Rigsdagen har ønsket at fejre Reformationens Jubilæet, er det selvsagt ikke den kirkelige Side af denne Begivenhed, der særlig er tænkt paa, ikke Datoerne for Herredagens Beslutninger, som havde Brudet med Rom til Følge, men mere den verdslige, den sociale Side af Omvæltningen i de forudgaaende Aar.

Middelalderens Statsform blev ved Reformationen stærkt forandret. Staten fik større Magt i verdslige Anliggender og blev senere suveræn paa disse Omraader. Lad mig blot her minde om, at Bispedømmernes Jurisdiktioner ophævedes, og at København og Malmø fik Ret til selv at vælge deres Borgmestre.

En ny Kulturperiode indlededes. Humanismen afløste lidt efter lidt Middelalderens Strenghed i mange Forhold, ligesom Udviklingen tog en ny og heldigere Retning. Vort Folks Mødersmaal fik en smukkere Plads, paa Bekostning af et dødt Sprog, som ingen af den jævne Befolkning forstod.